

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 7 września 2006 r. (13.09)
(OR. de)**

12509/06

LIMITE

**COPEN 94
EJN 22
EUROJUST 43**

PISMO PRZEWODNIE

Od: Dr. Wilhelm SCHÖNFELDER, ambasador, stały przedstawiciel Republiki
Federalnej Niemiec przy Unii Europejskiej

Data otrzymania: 7. sierpnia 2006 r.

Do: Javier SOLANA, Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel

Dotyczy: Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego
nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami
członkowskimi Unii Europejskiej (2002/584/WSiSW)
w szczególności: notyfikacja zgodnie z art. 34 ust. 2 decyzji ramowej
dotycząca transpozycji do prawa krajowego

Szanowny Panie,

niniejszym przekazuję Panu teksty przepisów transponujących do prawa niemieckiego zobowiązania nałożone na mocy decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Akt prawny regulujący transpozycję decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej został ponownie zredagowany w związku z decyzją Federalnego Sądu Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2005 r. Wszedł on w życie w dniu 2 sierpnia 2006 r.

Przekazuję Panu również treść pozostałych oświadczeń Republiki Federalnej Niemiec w odniesieniu do decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Przedmiotowy tekst, za wyjątkiem poprawki redakcyjnej odnoszącej się do wyznaczenia właściwych organów, odpowiada notyfikacjom dokonany po wejściu w życie aktu prawnego z dnia 21 lipca 2004 r. dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania, który został unieważniony przez Federalny Sąd Konstytucyjny.

W odniesieniu do art. 6 ust. 3 decyzji ramowej: zgodnie z art. 6 właściwymi organami sądowymi są federalne ministerstwa sprawiedliwości i ministerstwa sprawiedliwości poszczególnych landów. Zazwyczaj przekazują one sprawowanie swoich kompetencji wynikających z decyzji ramowej w odniesieniu do wychodzących wniosków (art. 6 ust. 1) prokuraturom i sądom krajowym poszczególnych landów, natomiast kompetencje w zakresie przychodzących wniosków (art. 6 ust. 2) prokuraturom generalnym poszczególnych landów.

W odniesieniu do art. 8 ust. 2 decyzji ramowej: Republika Federalna Niemiec uznaje europejski nakaz aresztowania wydany w jakimkolwiek oficjalnym języku każdego państwa, które je wystawiło i które uznaje europejskie nakazy aresztowania wystawione w języku niemieckim przez niemieckie organy sądowe.

W odniesieniu do art. 25 ust. 2 decyzji ramowej: właściwym organem dla przyjmowania wniosków o tranzyt jest prokuratura generalna, w której obszarze jurysdykcji zostanie przekazana do tranzytu osoba, której dotyczy nakaz.

W odniesieniu do art. 31 ust. 2 akapit 4 decyzji ramowej: umowy wielostronne i konwencje, o których mowa w art. 31 ust. 1 będą nadal stosowane jako uzupełnienie, o ile umożliwią one rozszerzenie celów europejskiego nakazu aresztowania, przyczynią się do uproszczenia lub ułatwienia procedur, a dane państwo członkowskie również będzie je nadal stosowało. Te same zasady stosuje się w odniesieniu do dwustronnych umów, które Republika Federalna Niemiec zawarła z poszczególnymi państwami członkowskimi.

Nie ma dodatkowych oświadczeń.

Z wyrazami szacunku

Dr. Schönfelder